

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év február hó 06. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A *lopás büntette és más bűncselekmények* miatt *I. r. vádlott és társai* ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 17.B.46/2004/124. számú ítéletét a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VIII. r. vádlottak vonatkozásában az alábbiak szerint változtatja meg.

A *III. r.* vádlott börtönbüntetésének tartamát *8* (nyolc) *hónapra, a próbaidő tartamát 2* (kettő) *évre enyhíti.*

A vádlottat *15.000,-* (tizenötezer) forint *vagyonekobzásra is ítéli.*

Az *V. r.* vádlott büntetését *400* (négy száz) *napi tétel pénzbüntetésre* enyhíti. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét *500,-* (ötszáz) *forintban* állapítja meg. Az így kiszabott *200.000,-* (kettő százezer) *forint pénzbüntetést* meg nem fizetése esetén kell egy-egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

A *IV. r., az VI. r. és a VIII. r. vádlottat megrovásban részesíti.*

A IV. r. vádlott nevét helyesbítette.

Az V. r. vádlott nevét helyesbítette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 49.200,- (negyvenkilencezer-kettő száz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. február 19. napján kelt 17.B.46/2004/124. számú ítéletével a III. r. vádlott bűnösségét a Btk. 251.§ (1) és (2) bekezdés szerinti tettesként elkövetett vesztegetés bűntettében és a Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés I. fordulat szerinti bűnsegédként elkövetett lopás vétségében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 1 évi, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A IV. r. vádlott bűnösségét a Btk. 326.§ (1) és (2) bekezdés a) pont szerinti tettesként elkövetett orgazdaság vétségében állapította meg. Ezért őt 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 200,- forintban állapította meg. Az ellene 1 rb. lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az V. r. vádlott bűnösségét a Btk. 326.§ (1) és (4) bekezdés b) pont szerinti folytatólagosan, tettesként elkövetett orgazdaság bűntettében állapította meg. Ezért őt 8 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy azt nem meg fizetése esetén 10.000,- forintoként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A VI. r. vádlott bűnösségét a Btk. 326.§ (1) és (2) bekezdés a) pont szerinti tettesként elkövetett orgazdaság vétségében állapította meg. Ezért őt 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 300,- forintban határozta meg.

A VIII. r. vádlott bűnösségét a Btk. 326.§ (1) és (2) bekezdés a) pont szerinti tettesként elkövetett orgazdaság vétségében állapította meg. Ezért őt 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 200,- forintban állapította meg.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartás beszámítása, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatás, a polgári jogi igény és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete az I. r., a II. r. és a VII. r. vádlottak tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélte ellen a III. r. vádlott és védője téves jogi minősítés miatt, a IV. r. vádlott és védője enyhítésért, az V. r. vádlott és védője a fenntartott 3 napon belül felmentésért, a VI. r. vádlott és védője felmentésért, a VIII. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.330/2006/8. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt - valamennyi fellebbezéssel élő vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A VI. r. vádlott és védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifogásolta az ítélet 18. oldal utolsó előtti bekezdésében és a 19. oldal 2. bekezdésében tett iratellenes megállapításait, azt, hogy a sértettnél fellelhető döngölőgép, amit visszkapott, megegyezne azzal a géppel, amit a VI. r. vádlott vett az I. r. vádlottól és amit a sértett a feljelentésében megjelölt. Mivel kétség merült fel a feljelentés valós

tartalma iránt, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta.

A nyilvános ülésen a III. r. vádlott védője fenntartotta a bejelentett fellebbezést. Azzal érvelt, hogy a III. r. vádlott portásként dolgozott, nem volt munkaköri kötelessége a gépkocsik ellenőrzése. A III. r. vádlott írásbeli nyilatkozatát fenyegetés hatására tette meg. Mivel szándékosan nem nyújtott segítséget és csak gondatlanság terheli, a lopásban nem lehet bűnsegéd. A III. r. vádlott nem követett el bűncselekményt, ezért a felmentésért kérte.

A IV. r. és a VIII. r. vádlott védője az enyhítés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Azt hangsúlyozta, hogy a vádlottakhoz kerültek a gépek, de nem voltak tudatában, hogy az I. r. vádlott ezeket nem megengedett módon szerezte. A büntetéseket eltúlzottnak tartva, az enyhítő körülmények, főleg az igen jelentős időmúlás miatt a napiétel enyhítését, méltányos büntetés kiszabását kérte.

Az V. r. vádlott védője fenntartotta a felmentésért bejelentett fellebbezést. Álláspontja szerint polgári jogi ügylet volt az I. r. és az V. r. vádlott között. Azért kérdéses, hogy az V. r. vádlott tudott-e a gépek lopott voltáról, mert az I. r. vádlott korábban dolgozott az V. r. vádlottnak, aki a munkájával meg volt elégedve és amikor kért az I. r. vádlott az V. r. vádlott kölcsönt adott neki, amit I. r. vádlott nem tudott visszafizetni. Az I. r. vádlott a tartozása fejében olyan gépeket ajánlott fel, amelyekkel dolgozott, a gépeket sajátjaként adta át az V. r. vádlottnak. Az V. r. vádlott - érzékelve az értékkülönbséget - az utolsó alkalommal még 50.000,- forintot adott az I. r. vádlottnak. Az I. r. vádlott másra nem, de az V. r. vádlottra megváltoztatta az első terhelő vallomását. E körben nem hagyható figyelmen kívül, hogy az I. r. vádlott még a letartóztatása előtt tett olyan írásbeli nyilatkozatot, hogy az V. r. vádlott nem tudott a gépek lopott voltáról.

Utalt arra is, hogy a gépek értéke és az ellenszolgáltatás között nincs feltűnő értékaránytalanság, a szakértő a gépeket már felújított állapotban látta, a felújítást pedig az V. r. vádlott végezte el. Mivel nincs kellő bizonyíték a vádlott ellen, elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a belső arányosság hiányára, az időmúlásra és arra, hogy a gépek jó állapotban kerültek vissza a sértetthez, enyhébb büntetés vagy intézkedés alkalmazását indítványozta.

A VI. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést és annak írásbeli indokolását fenntartotta és vitatva sértett tulajdonjogát, a vádlott felmentését kérte.

Az utolsó szó jogán tett felszólalásában a III. r. vádlott arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban a folyosón neki azt mondta az I. r. vádlott, hogy azért vallott rá, mert nem akart szavahihetetlennek tűnni, majd a tárgyaláson azt mondta, hogy „csak úgy” adott neki visszafelé jövet pénzt. Az I. r. vádlott ezen nyilatkozatát a másodikként eljáró bíró nem vette figyelembe. A nyilatkozatot fenyegetés hatására tette, ezt a főnöke és a helyszínen eljáró munkatárs is megerősítette.

A IV. r. vádlott a felmentését kérte arra hivatkozással, hogy neki sértett mondta azt, hogy az I. r. vádlottól vásárolhat gépet, mert ő a gondnok és a gépeket ebben a hiszemben vette.

Az V. r. vádlott bejelentette, hogy törvénysértést nem követett el. Akkor értesült arról, hogy a gépek lopottak, amikor lementek érte. Erről az I. r. vádlott nyilatkozatot is tett.

A VI. r. vádlott ártatlanságát hangsúlyozva arra hivatkozott, hogy nem tudott a gép lopott voltáról, egyúttal utalt arra is, hogy a vádban és a számlán szereplő gép nem azonos azzal, amit ő megvásárolt.

A VIII. r. vádlott kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott vallomását fogadta el és állította, hogy neki az I. r. vádlott azt mondta, hogy végkielégítésként kapta a gépet. Ő a gépet saját célra és nem továbbadásra vásárolta.

A bejelentett fellebbezések részben, enyhítést célzó részükben az alábbiak szerint alaposak.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezéseivel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján a Be. 349.§ (1) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le annak érdekében, hogy a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárja. Az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint folytatták le. Ez vonatkozik az eljárást megismétlő, érdemben döntő eljárásra is. Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított ítéleti tényállás döntő, meghatározó részében mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, de a tényállás egyes részei kiegészítésre, helyesbítésre, pontosításra szorulnak.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a beszerzett erkölcsi bizonyítványok, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.Bk.43.757/2008. számú irata és az iratok tartalma alapján a Be. 352.§-ának (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette és helyesbítette, illetve pontosította:

A III. r. vádlottat a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 3.B.IV.467/2001/100. számú, a Fővárosi Bíróság 23.Bf.IV.52/2003/9. számú határozata folytán 2004. január 29. napján jogerőre emelkedett ítéletével az 1999. február hónapban elkövetett 2 rb. csalás büntette és csalás vétsége miatt 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Az V. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. október 07. napján jogerőre emelkedett 15.Bk.43.757/2008/2. számú határozatával a 2007. március 29. napján elkövetett számvitel rendjének megsértése vétsége miatt 2 év időtartamra próbára bocsátotta.

I/a. ponthoz: az V. r. vádlott a 2 db hegesztőgép tartozékért 40.000-50.000,- forintot fizetett az I. r. vádlottnak.

A helyesbítés az elsőfokú bíróság által elfogadott, az I. r. vádlott által a nyomozati iratok 139. lapszáma alatti vallomásán alapul és ez áll összhangban az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal 3. bekezdés 3. mondatában megállapítottakkal.

I/c. ponthoz: az V. r. vádlottnak értékesített gép értéke helyesen: 112.500,- forint (nyilvánvaló elírási hiba). A VI. r. vádlottnak értékesített W. típusú gép értéke helyesen 68.750,- forint. A helyesbítés a műszaki szakértői véleményen alapul és ez áll összhangban a 7. oldal 3. bekezdésében megállapított összeggel.

I/d. ponthoz: a menetvágó értéke 43.178,- a csővágó értéke 48.574,- forint. A pontosítás a műszaki szakértői véleményen alapul.

I/e. ponthoz: a kompresszor értéke: 28.500,- forint, a gőzborotva értéke 23.650,- forint. Az összes érték 52.150,- forint. A helyesbítés a műszaki szakértői véleményen alapul.

E helyesbítésre tekintettel az ítélet 7. oldal 3. bekezdésében a IV. r. vádlottra vonatkozó összeg helyesen 52.150,- forint.

A fenti kiegészítésekkel, helyesbítésekkel és pontosítással a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a szükséges körben - indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak és a meghallgatott tanúk vallomását, a szakértői véleményt részletesen ismertette, a bizonyítékokat egymással összevetette. A bizonyítékok mérlegelése során az egymásnak ellentmondó vádlotti előadások közül a társait terhelő az I. r. vádlott vallomását, az V. r. vádlott magatartását illetően pedig az I. r. vádlottnak a nyomozás során tett vallomását fogadta el. Részletesen indokát adta annak is, hogy miért az I. r. vádlott vallomását vette alapul a tényállás megállapításánál.

A nyilvános ülésen az III. r., IV. r., V. r., VI. r. és VIII. r. vádlottak által megismételt védekezéssel az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott, a kifejtettekkel az ítélőtábla mindenben egyetértett.

Nem osztotta az ítéltábla az V. r. vádlott védőjének az írásbeli nyilatkozattal kapcsolatos okfejtését. A nyomozati iratok 31. lapszám alatti, az V. r. vádlott által írt írásbeli nyilatkozat szerint kb. 300.000,- forint értékben vásárolt gépeket az I. r. vádlottól. A 32. lapszám alatti, az I. r. vádlott által írt nyilatkozat pedig azt tartalmazza, hogy 300.000,- forint ellenértékben adta át a gépeket az V. r. vádlottnak. Kölcsönről, a kölcsön összegéről sem az I. r., sem az V. r. vádlott nem tett említést ezen nyilatkozatokban. Ezért nem kifogásolható, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott nyomozás során tett vallomását fogadta el.

Nem osztotta az ítéltábla a VI. r. vádlott és védője álláspontját sem. Az a körülmény, hogy a feljelentésben leírt típusú és számú döngölőgép, a sértett által utóbb csatolt, nem W. típusra vonatkozó számla és a VI. r. vádlott által visszaszolgáltató, W. BS döngölőgép eltérő, nem alkalmas a sértett tulajdonjogának kétségbe vonására. A VI. r. vádlott azon állítása, hogy az I. r. vádlottól átvett gépet szolgáltatta vissza, nem cáfolja az I. r. vádlott azon állítását, hogy ő a VI. r. vádlottnak eladott gépet a sértett Kft-től tulajdonította el.

Nem találta alaposnak az ítéltábla a vádlottak és részben védőik által az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó fellebbezési érvelést, mert az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok - e körben a vádlottaknak az eljárás során tett vallomásai - értékelése, mérlegelése alapján jutott arra a megállapításra, hogy a IV. r., V. r., VI. és VIII. r. vádlottaknak, amellet, hogy az V. r. vádlott kb. fele áron vásárolt, az eladás körülményeiből, számla nélkül, utcán, italboltban lezajlott alkuból, az általuk becsült értékhez képesti eladási árból, tudniuk kellett azt, hogy az I. r. vádlott a gépekhez jogtalanul, bűncselekmény elkövetésével jutott és azokat mégis megvették azért, hogy a gépekhez olcsóbban jussanak hozzá.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó fellebbezési érvelések - az ítéltábla álláspontja szerint - csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezik, a bizonyítékok újraértékelését, a vádlottak által előterjesztett, egyes tényekkel, körülményekkel kapcsolatos védekezés elfogadását célozzák, amelyek az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és nem tévedett a cselekmények jogi minősítése tekintetében sem.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott esetében sem akkor, amikor cselekményeit a Btk. 251.§ (1) és (2) bekezdés szerinti vesztegetés büntettének és a Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés I. fordulata szerinti bűnsegédként elkövetett lopás vétségének minősítette, mivel a III. r. vádlott az irányadó tényállás, az általa leírt feladatok alapján is, nyilvánvalóan vagyonvédelmi feladatokat látott el a sértett Kft. telephelyén. Helytálló az elsőfokú bíróságnak a BH 2005.5. számra hivatkozása is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket többségében helyesen sorolta fel.

Az ítélet tábla a III. r. vádlott tekintetében a kiegészített tényállásra tekintettel további súlyosítóként értékelte a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést és halmazatot, ugyanakkor enyhítőként értékelte, hogy a lopást bűnsegédként valósította meg.

A vádlottak közel 7 éve állnak a büntetőeljárás hatálya alatt, az eljárás elhúzódása a terhükre nem róható. Az elkövetéskor valamennyien büntetlen előéletűek voltak, a sértett kára megtérült.

E körülményekre és arra tekintettel, hogy a büntetés kiszabásakor a belső arányosság követelményei nem érvényesültek, az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések eltúlzottan súlyosak.

Ezért az ítélet tábla a III. r. vádlott esetében a Btk. 87.§ (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásával a főbüntetés tartamát és ehhez igazodóan a próbaidő tartamát is enyhítette, az V. r. vádlott esetében a Btk. 87.§ (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásával lehetőséget látott a Btk. 51.§ (1) és (2) bekezdés alapján pénzbüntetés kiszabására, melyet 400 napi tételben, az egy napi tétel összegét 500,- forintban állapította meg, míg a IV. r., VI. r. és VIII. r. vádlottak esetében nem tartotta szükségesnek büntetés alkalmazását, e vádlottakat a Btk. 71.§ (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette, mert ez igazodik a cselekmények tárgyi súlyához, a vádlottaknak a cselekményeiken is kifejeződő társadalomra veszélyességéhez, bűnösségük fokához, a büntetés kiszabása körében irányadó egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez és ez felel meg a belső arányosság követelményeinek is.

Az ekként meghatározott büntetések és intézkedések szükségesek, egyúttal elegendőek ahhoz, hogy összhatásukban a vádlottakkal szemben az általános és egyéni megelőzés követelményeit elérjék, érvényre juttassák.

A III. r. vádlott tekintetében a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés e) pontja alapján vagyonekobzást kellett elrendelni az I. r. vádlott által a vesztegetés fejében neki átadott 15.000,- forintra.

Az V. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 52.§-án alapul.

A IV. r. és V. r. vádlottak vádlott nevét helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VIII. r. vádlottak tekintetében a fentiek szerint

megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a III. r., a IV. és a VIII. r. vádlottak védelmét kirendelt védők látták el, mely védelem ellátásával 49.200,- forint bűnügyi költség merült fel.

Mivel a fellebbezések részben eredményre vezettek, az ítélőtábla a Be. 381.§ (1) bekezdés alapján megállapította a felmerült bűnügyi költség összegét, a (2) bekezdés alapján pedig akként rendelkezett, hogy a felmerült bűnügyi költség az államot terheli.

Budapest, a 2009. év február hó 06. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Zólyominé Dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.46/2004/124. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.230/2008/8. számú ítéletében írt változtatással a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VIII. r. vádlottak vonatkozásában 2009. év február hó 06. napján jogerőre emelkedett és a III. r. vádlottra kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, a 2009. év február hó 06. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő